

بسمه تعالی

۲۰۲۸

۸۶/۸/۱۳

بازداشت آقای عمادالدین باقی نقض آشکار حقوق اساسی ملت و در تعارض با عدالت قضایی است

نهضت آزادی ایران بازداشت آقای عمادالدین باقی، اندیشه‌ورز مسلمان، روشنفکر دیندار، فعال حقوق بشر مؤسس و رییس هیأت مدیره "انجمن دفاع از زندانیان" را محکوم کرده، این اقدام را نقض آشکار حقوق اساسی ملت و آزادی‌های بنیادین بشر و در تعارض با عدالت قضایی ارزیابی می‌کند. بازداشت آقای باقی به بهانه‌ی اجرای حکمی که سالها پیش در دادگاهی فاقد صلاحیت قانونی و به رغم حقوق پیش‌بینی شده برای ملت ایران، بویژه متهمان، مندرج در اصول قانون اساسی جمهوری اسلامی ایران، مقررات آیین دادرسی کیفری، مفاد قانون احترام به آزادی‌های مشروع و حفظ حقوق شهروندی و همچنین در اعلامیه‌ی جهانی حقوق بشر صادر شده است، یک بار دیگر نشان می‌دهد که تمامیت‌خواهان نه تنها در سایه‌ی قدرتی مطلقه و غیر دموکراتیک در امور اجرایی کشور نقش ایفا می‌کنند که به تازگی با نقض اصل تفکیک قوا و ورود به حیطة‌ی قوای مقننه و قضاییه به تفسیر قوانین عادی و اساسی و اثرگذاری بر فرایند دادرسی عادلانه پرداخته‌اند.

نهضت آزادی ایران، در این مجال، نه در صدد بیان تفصیلی حقوق قانونی نقض شده‌ی آقای باقی است و نه بر آن است که وظایف دستگاه قضا و شأن مسوولان آن را یادآور شود، که این مطالب به تفصیل در بیانیه‌های گوناگون در چند سال گذشته تحلیل و نگاشته شده است و نه حتی قصد آن دارد که به بیان مشکلات آقای باقی و خانواده‌ی محترمشان بپردازد، چرا که بنا بر باور دینی و نگرش سیاسی خود و تجربه‌های تاریخی فراوان، تردیدی ندارد که آنان از این آزمون روسفید بیرون خواهند آمد. از این رو، به حاکمان تمامیت‌خواه هشدار می‌دهد که زندانی کردن باقی و باقی‌مانده‌ها معنایی جز دربند کشیدن اندیشه و منع آزادی بیان و فعالیت قانونی ندارد، زیرا اتهامات آقای باقی تنها مربوط به سخنرانی‌ها، مصاحبه‌ها و مقالات و تأسیس و مدیریت یک نهاد مدنی رسمی و قانونی است.

نهضت آزادی ایران یادآوری می‌کند که در شرایط حساس کنونی، که تهدیدهای خارجی میهن، منافع ملی و نظام جمهوری اسلامی را در معرض خطر جدی قرار داده است، نقض گسترده‌ی حقوق بشر و حبس

آقای باقی و امثال ایشان که دغدغه‌ی بقا، آبادانی و سرافرازی این مرز و بوم را دارند و زبانی جز زبان قانون، دموکراسی و حقوق بشر را بر نمی‌گزینند، نه تنها در راستای ایستادگی در برابر تهدیدها و دفع خطرهای احتمالی ارزیابی نمی‌شود که خود موجد تشنج‌های افزون‌تر در جامعه و گسترش بیش از پیش شکاف دولت - ملت خواهد بود.

بدیهی است که باتوجه به پیچیدگی‌های کنونی مسائل ملی و جهانی، حل معضلات هر نظام یا دولتی تنها با مشارکت نهادهای جامعه‌ی مدنی امکان‌پذیر است و آقای عمادالدین باقی از سردمداران طرح این اندیشه بوده و هست که برای کاهش مشکلات اجتماعی، دولت باید به‌جای دولتی کردن بسیج مردمی، به بسیج واقعی مردم تن در دهد و البته چنین نگرشی با الفبای تمامیت‌خواهی، زورمداری و نفی عملی و اعتقادی جمهوری‌ت نظام در تعارض آشکار است.

نهیضت آزادی ایران یادآوری می‌کند که به رغم کوشش‌های آقای باقی در اجرای وظایف حرفه‌ای در انجمن دفاع از زندانیان و قایل نشدن هرگونه تمایز و حساسیت در عرضه کردن خدمات به زندانیان، اعم از سیاسی و غیر سیاسی، و تلاش ایشان در نشان دادن تمایز مفهوم‌های "فعال حقوق بشری" و "فعال سیاسی"، برخورد اخیر بیان‌گر این واقعیت است که دستیابی به استانداردهای حداقلی حقوق بشر، به عنوان بدیهی‌ترین حقوق هر انسان - که از آنها به "حقوق طبیعی" نیز یاد می‌شود، با فهم تمامیت‌خواهان از مفهوم قدرت سیاسی مباین است. از این رو، نهیضت آزادی ایران، یک بار دیگر بر ضرورت و اولویت پروژه‌ی توسعه‌ی سیاسی در ایران بر زمینه‌های دیگر توسعه تاکید می‌کند.

نهیضت آزادی ایران زندانی کردن آقای باقی را نه حبس یک فرد که در بند کشیدن یک اندیشه و روش ارزیابی می‌کند. حبس آقای باقی حبس آزادی‌خواهی و عدالت‌خواهی مبتنی بر حاکمیت قانون و شاخص سرکوبی اصلاح‌طلبی است. از این رو به همه فعالان عرصه‌های سیاسی و اجتماعی توصیه می‌کند که از دست یازیدن به هر اقدام قانونی در راستای ملزم کردن حاکمیت به آزادی ایشان دریغ نورزند.

در پایان، **نهیضت آزادی ایران** هشدار می‌دهد که به زندان بردن آقای باقی در حکم به حبس کشیدن اعتدال، منطق و دلسوزی برای آرمان‌های اصیل انقلاب اسلامی و ملت ایران است - وگرنه، برای یک مبارز مومن، این وقایع از مصادیق آیه شریفه " لیلی المومنین منه بلاء حسنا " می‌باشد - و از این رو به حاکمیت، بویژه مسوولان قوه قضاییه مؤکداً توصیه می‌کند که با تمکین به قانون، هر چه زودتر موجبات آزادی، اعلام برائت، اعاده‌ی حیثیت و جبران خسارات مادی و معنوی آقای باقی را، وفق اصل یکصد و هفتاد و یکم قانون اساسی جمهوری اسلامی ایران، فراهم کنند. بدیهی است که عدم التزام برخی از دادگاه‌ها به قوانین جاری و عدم عنایت به وظایفی که اصل یکصد و شصت و پنجم قانون اساسی بر عهده‌ی قوه قضاییه قرار داده است و بر مواردی مانند احقاق حقوق عامه و گسترش عدل و آزادی‌های مشروع و نظارت بر حسن اجرای قوانین تصریح دارد باعث ناامید شدن بیشتر ملت از احقاق حقوقشان خواهد شد و نتیجه‌ای دردناک و غیر قابل مهار به بار خواهد آورد. اعدلوا هو اقرب للتقوی.

نهیضت آزادی ایران